

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لیست ایندیکاتور و پرداخت اندیکاتور آموزشی
برای استاد و طلاب رشته
ارشاد تحصیلی های سراسری
شروع شده: ۱۳۹۴/۵/۲۴ تا زمان: ۱۳۹۴/۱۲/۶
۸۲/۱۲/۶

فارسی

چهارم دبستان

(۱۳۲۲)

توجه

به معلمان محترم اکیداً توجهی می شود از تعیین نکالیف اضافی
برای دانش آموزان خودداری فرمایند و فقط انجام نکالیف تعیین
شده در کتاب را از دانش آموزان خود خواستار نشووند.

نقاشی از: روین آبدالیان، کامران افشار مهاجر، منوچهر درفشه، غلامعلی مکبی،
صادق صندوقی

خطاطی از: سیف‌الله پردادی، محمد احسانی
خوشنویسی از: عباس اخوبی
صفحه‌آرایی از: تاهید فاریان
طرح جلد از: جواد جولایی

اویسی محترم، دانش آموزانگان ای:

ای کتاب، برای رعایت صرد و چوکری از هزار
پیورت امانت در خسیار شما قرار می‌گیرد. لطفاً آن
دیقت بخواهی شمید و پایان یافل تھسلی به مردم بگوییم!

جانب شرکت افتخار سهامی عام ۱

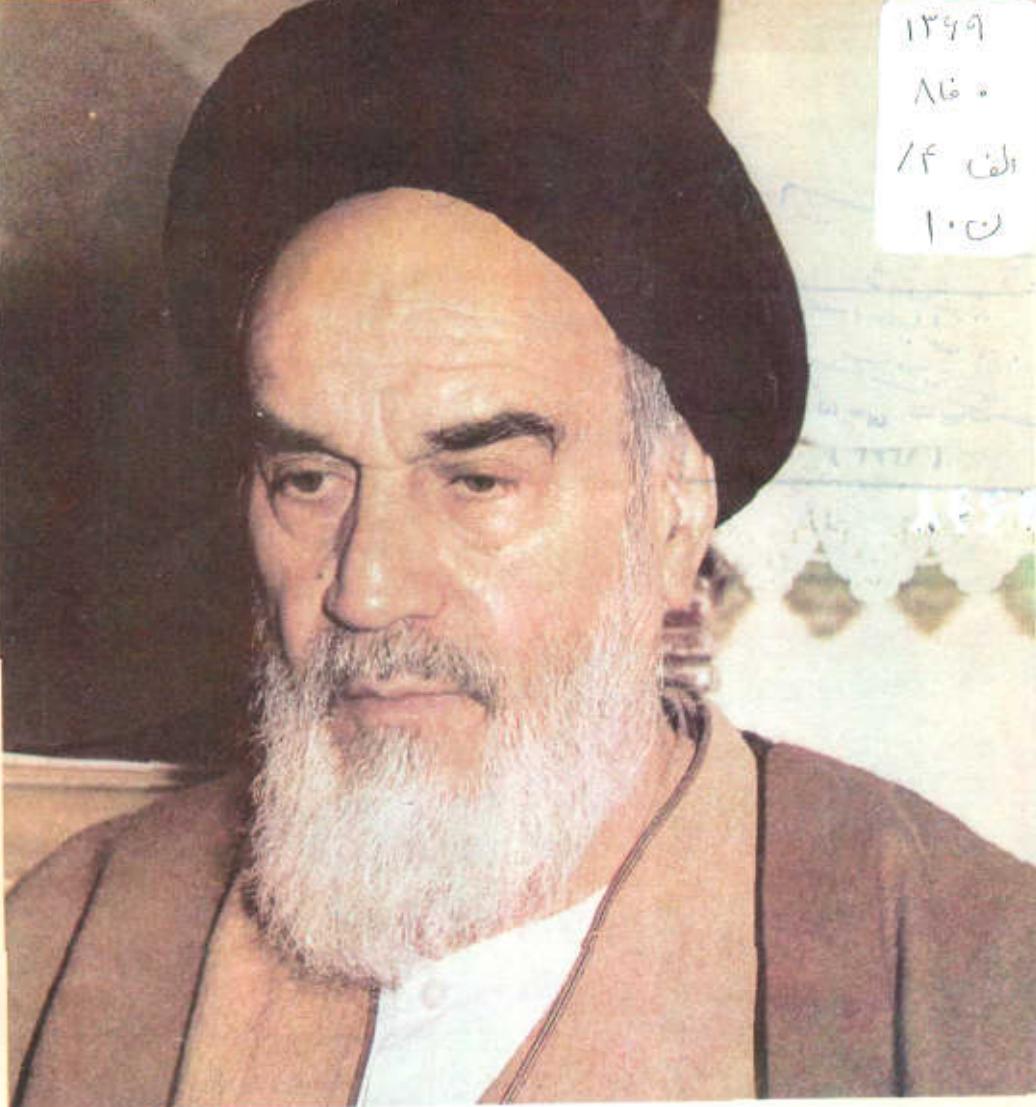
حق جانب محفوظ است.

۱۳۹۹

۸۶

الف ۴

۱۰۷

امید من به شما دبستانی‌هاست. امید من به شماست که این شاء الله
قدرات کشور ما بعد از این دردست شما باشد و شما وارث این کشور
باشید.

امام خمینی (قدس سرہ الشریف)

ضرورت اهیت خوشنویی یعنی امری نیست که تاکنون مورد توجه و صدیق شافع از گرفته باشد.
همان طور که شخصیت فراودی که جامد های کثیف را زده بر تن داشته باشد در نظر مردم جذبه دهنده کنند
و نخان درست نمایند اگر با آوازی ناخوشایند بگوشن ساده نشین خواهد بود مفاہیم مطالب تقویتی
اگر با حلی خوش و خوانانگاشته نشود حسن قبول خواهد بیافت و چنانکه باید و شاید در خوشنده رخواهید کرد
نیاکان با فریبگات بازدیر باز نباوده اهیت این نکته بهتر خوشنویی نماید فراوان اشتهانه از مردم
بسیب ساعی آمان این هنرگری از مواری شمارشند و اشعار ایرانی و اسلامی ماحضوب می شود.
با آن اسف بسیار باید گفت از هنرگامی که چاپ کتب نشریات در ایران با جزو معروف است بسری این غافل
از توجه به خوشنویی کاسته شده است تا بد انجا که امروزه بسیاری از فرزندان با از این هنرگری برهه مانده
وزارت آموزش پرورش جمهوری اسلامی ایران که خود را به توسعه تعلیم هنرها مکلف می آمانته بفتح حقیقت
دینزربایگی کترش فتویت خوشنویی در میان ازش آموزان علاوه بر درس هنر سالمندی چارچوب می پرسد
و دوره سه ساله راهنمایی که در آن خوشنویی به صورت مقلع تدریس می شود از سال تحصیلی ۱۳۵۵-۱۴

تمدن خوشنویی را بصورت یک نامه طبعی رسمی در کتاب فارسی دستستان فرارداده است. این داد
معلمان گرامی که خود پاسداز این علم و ادب هنرمند با اهتمام در جرامی این برنامه و توجه دهیم. دستور اجرای آن
راه را برای پرورش نسلی آراسته باشیم هنر طلیف دلپذیر سهوار سازند. دفترختان بنادریزی تأیین کنند

سخنی با همکاران:

تمرینهای خوشنویسی در سالهای دوم و سوم ابتدایی طوری تنظیم شده است که دانشآموز در این دو سال علاوه بر کلیه حروف ترکیبات دو حرفی و سه حرفی را نیز تمرین می‌نمایند. بنابراین نیازی نبوده است که برای خوشنویسی در سالهای چهارم و پنجم از کلمات یا ترکیبات خاصی استفاده شود. بهمین جهت در هر سال از متون کتاب فارسی همان سال و یا سخنان و اشعاری که دارای پیامهای دینی، اخلاقی و تربیتی بوده استفاده شده است.

در سالهای چهارم و پنجم هر تمرین خوشنویسی در یک صفحه تنظیم شده است و

شامل دو قسمت می‌باشد:

قسمت اول بعد از سرمشق یک خط کمرنگ نوشته شده است تا دانشآموز با دقت روی آن بنویسد و در زیر آن سه سطر جهت تمرین می‌باشد که باید در کلاس و زیر نظر معلم انجام گیرد.

قسمت دوم یک سطر کمرنگ در وسط صفحه نوشته شده است که دانشآموز روی آن می‌نویسد و زیر آن پنج سطر جهت تمرین می‌باشد. این قسمت را دانشآموز در منزل انجام می‌دهد. مسلم است که تمرین قسمت دوم نیز مورد ارزشیابی آموزگار قرار خواهد گرفت.

سعی شده است بهمان مقدار که در اثر تمرین خوشنویسی به تکالیف دانشآموزان اضافه شده از سایر تکالیف فارسی کسر شود. معلمان محترم توجه داشته باشند که باید از دادن تکالیف بیش از مقدار مقرر در کتاب به دانشآموزان خودداری بعمل آید.

اوقاتی که برای انجام هر تمرین در نظر گرفته شده نمی‌تواند در کار پیشرفت متون فارسی و قلهای ایجاد نماید و به عبارت دیگر خواندن متن‌های فارسی به همان روند همیشگی خواهد بود.

آنچه در این کتاب می‌خوانید:

۱۰۷	چند سخن از سعدی	۱	به نام خدای بخششده مهریان
۱۱۱	راه آهن	۴	چشم بینا و گوش شنا داشته باشیم
۱۲۰	بهترین مکان دنیا	۱۰	صبر و پایداری
۱۳۰	بهترین درسی که آموختم	۱۸	پسر فداکار
۱۴۰	هلال احمر	۲۶	نوجوان بسیجی
۱۴۵	روز جمهوری اسلامی	۲۹	دو کاج
۱۵۴	پاران	۳۸	کوچ برستوها
۱۶۴	تشنگی با مشک پرآب	۴۷	جهاد سازندگی
۱۷۲	درسی از نهج البلاغه	۵۸	عبور از خیابان
۱۷۸	حاصل جمع قطره‌ها	۶۶	باز می‌آید پرستو نغمه‌خوان
۱۸۴	گرانفرونسی منوع	۷۱	ز گهواره تا گور دانش بجوی
۱۹۰	اسراف نکنیم	۸۰	از من نگاهداری کنید
۱۹۷	نفت	۸۵	اختراع تلفن
۲۰۶	بهترین ارمغان	۹۲	محمدبن زکریای رازی کاشف الکل
۲۱۴	میهن دوستی	۱۰۰	غذای مسلمانهار انبار نکنید
		۱۰۴	رنج و گنج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِنَامِ خَدَائِي حَجَشَنَدَهْ مَهْرَبَان

ای نامِ تو بهترین سرآغاز
بی نامِ تو نامه کی کنم باز
ای یادِ تو موشْ و ام
جز تمامِ توانیست بر زبانم
هم قصه نانوده دانی
از نسلت خود را نیم ده
با نورِ خود آشناییم ده

نقاشی

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

آشناییم ده = آشنایی ده مرا. با نور خود آشناییم ده، یعنی: دل مرا با نور خداشناسی و خدابرستی آشنا کن، یعنی: مرا موفق کن که تورا بشناسم.

روان = روح، جان

رهایی = رهاشدن، نجات

ظلمت = تاریکی. از ظلمت خود رهاییم ده، یعنی: مرا از نادانی خود رهایی ده.

مونس = همدم

نانموده = نشان داده نشده، معلوم نشده

پرسش:

- ۱ - چرا این درس در اول کتاب گذاشته شده است؟
- ۲ - چرا هر کاری را با نام خدا شروع می‌کنیم؟
- ۳ - مقصد از بیت سوم این شعر چیست؟
- ۴ - شاعر در بیت آخر، از خدا چه خواسته است؟
- ۵ - آیا فقط با خواستن از خدا می‌توانیم از نادانی خود رهایی بیایم؟
- ۶ - این شعر از کیست؟

- از روی این درس، یک بار با خط خوش بنویسید.
- یک کلمه هم معنی با هریک از این کلمه‌ها:
گیسو، خدا، آغاز، قصه، رئایی، نور.
پیدا کنید و بنویسید.

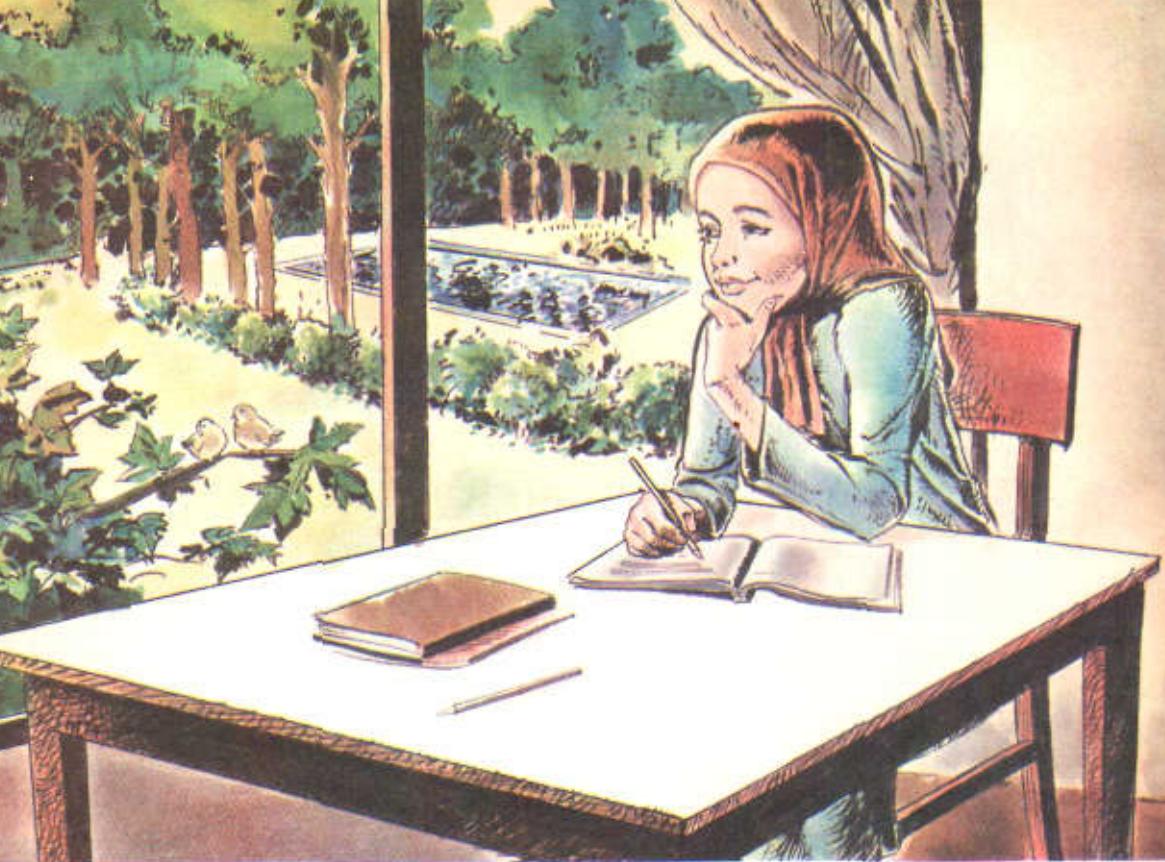
مثال:

گیسو، زلف

- از میان این کلمه‌ها، کلمه‌های هم خانواده را جدا کنید و از روی آنها سه بار بنویسید:

ظلت، اُنس (خوکرفتن)، ظلمانی، مونس.

- با هریک از این کلمه‌ها یک جمله بسازید:
سرآغاز، آشنایی، مونس، قصه، رئایی.
- در مقابل هریک از این کلمه‌ها:
باز، بهترین، ظلت، آغاز، ورود، طولانی، رئایی.
- کلمه‌ای بنویسید که معنی مخالف آن را داشته باشد.
- شعر را حفظ کنید.
- شعر را به زبان ساده معنی کنید.

چشم بینا و گوش شنوا* داشته باشیم

پروین در کنار پنجره در مقابل باغ بزرگی نشسته بود. او هر چند لحظه یک بار سریش را بلند می‌کرد و از روی کنجکاوی* و دقت نگاهی به باغ می‌انداخت. آن گاه قلمش را روی کاغذ می‌لغزاند* و جمله‌هایی می‌نوشت. آموزگار از دانش‌آموzan خواسته بود که منظره‌ای را که در خانه یا دبستان یا جای دیگر می‌بینند، توصیف کنند.*

پروین سعی می‌کرد چیزی از مناظر* باغ از نظرش دور نماند. درختان و شاخه‌های درهم رفتۀ آنها، رنگ برگها، زمین باغ که اینجا و آنجا از میان درختان دیده می‌شد، گنجشکانی را که در لابه‌لای درختان جیک‌جیک

می کردند؛ آن طور که می دید یادداشت می کرد. سپس به دقت به صدای هایی که از باغ می آمد گوش داد. صدای سوسکها، صدای با غبان که بلند بلند حرف می زد، صدای قورباغه ها، گنجشکان و صدای های دیگری شنیده می شد. پروین درباره صدای هایی که می شنید چنین نوشت: «صدای جیر جیر کها از میان درختان شنیده می شود. با غبان بلند بلند با کسی حرف می زند. گنجشکان در لابه لای شاخه ها جیک جیک می کنند. صدای قورباغه از استخر با غ می آید. اوه، خدایا! کاش می دانستم او چه می گوید...»

پروین پس از اینکه نوشه اش را تمام کرد آن را چند بار به دقت خواند. بعضی از جمله ها را پس و پیش کرد، بعضی دیگر را از نو نوشت. در آخر هم نوشه خود را پاکنویس کرد.

وقتی که پروین انشای خود را در کلاس خواند همه پستنیدند و از شنیدن آن لذت بردن. آموزگار نیز اورا تحسین^{*} کرد و به شاگردان گفت: پروین باغ را خوب توصیف کرده است. ما اکنون می توانیم با غی را که او دیده، پیش چشم بیاوریم. کسی می تواند خوب انشا بنویسد که کنجه کاو باشد. گوش شنوا و چشم بینا داشته باشد. هر چیزی را به دقت نگاه کند و آنچه را می بیند یا می شنود یا می خواند به مخاطر بسپارد و وقتی که انشا می نویسد، دیده ها و شنیده ها و خوانده های خود را در انشا به کار برد. یکی از نویسنده گان می گوید: «برای نوشتن، به دقت در چیزها بنگرید و هر چه را به چشمتان می آید بی کم و بیش^{*} توصیف کنید. وضع اتاق را چنان شرح دهید که خواننده بتواند آن را به همان صورت که شما دیده اید پیش چشم بیاورد.»

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

بیش = زیاد، بسیار

تحسین کرد = تعریف کرد، آفرین گفت

توصیف کنند = وصف کنند، شرح دهند

شنوا = شنوونده

کنجکاوی = بررسی و جستجوی دقیق

لغزاندن = چیزی را به‌لغزیدن و اداشتن

منظراً = منظره‌ها

پرسش:

- ۱ - آموزگار به‌شاگردان چه گفته بود؟
- ۲ - پروین چه منظره‌ای را برای نوشتن انتخاب کرده بود؟
- ۳ - پروین انشای خود را چگونه نوشت؟
- ۴ - چرا باید چشم بینا و گوش شنوا داشته باشیم؟
- ۵ - چرا باید نوشتۀ خود را پاکنویس کیم؟
- ۶ - شما دلтан می‌خواهد چه منظره‌هایی را توصیف کنید؟
- ۷ - به چه کسی نویسنده می‌گویند؟
- ۸ - از قول یکی از نویسنده‌گان چه مطلبی در این درس نقل شده است؟
- ۹ - شما چه نویسنده‌گانی را می‌شناسید؟

به این نکته توجه کنید:

وقتی که بعد از مطلبی سه نقطه می‌گذاریم یعنی آن مطلب ناتمام است و دنباله آن نوشته نشده است، مانند: «اوه، خدایا! کاش می‌دانستم...» وقتی که مطلبی را از کسی نقل می‌کنیم آن را در داخل این علامت «» می‌نویسیم، مانند: پر وین درباره صدای‌هایی که می‌شنید چنین نوشت: «صدای جیر جیر کها از میان درختان شنیده می‌شود.»

تمرین:

— گوسفند بع بع می‌کند. گنجشک جیک جیک می‌کند.
بنویسید: جیر جیر ک، بز، مرغ و خروس چه می‌کنند؟
— با هر یک از این کلمه‌ها یک جمله بسازید:

جو ، برگ ، زرد ، گلکی ، باد ، زاغ .

— منظره‌ای را که در خانه یا در دبستان یا در جای دیگر می‌بینید توصیف کنید.

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ای نام تو بسترین سراغ از بی نام نو نام کی کشم باز

ما باید همیشه حشم بنا و گوش شنود ادا شده باشیم.

ما باید همیشه حشم بنا و گوش شنود ادا شده باشیم

ما باید همیشه حشم بنا و گوش شنود ادا شده باشیم

صبر و پایداری

پس از آنکه حضرت محمد (ص) از جانب خدا به پیامبری برگزیده شد، با صبر و شکیبایی، تمام مردم را به یگانه پرستی^{*} فرامیخواند*. بتها را تحقیر* و با بتپرستی مبارزه می‌کرد. ترسی به دل راه نمی‌داد و تنها راه رستگاری را خداپرستی می‌دانست.

بزرگان قریش^{*} که بت می‌پرستیدند، از رفتار بی‌باکانه^{*} پیامبر به تنگ آمده بودند. از این‌رو^{*} با ابوطالب عمومی پیامبر صحبت کردند و از او خواستند که محمد (ص) را از توهین به بتها باز دارد و افزودند که اگر او این کار را نکند، خودشان جلو محمد (ص) را خواهند گرفت.

ابوطالب با زبانی نرم آنها را مؤقتاً آرام ساخت. کار پیامبر روز به روز بالا می‌گرفت^{*} و پیشرفت می‌کرد. در هر خانه‌ای سخن از محمد و دین او بود. هر روز از گوش و کنار، تک‌تک یا گروه گروه به پیروان او افزوده می‌شد. این دیگر به هیچ وجه برای بزرگان قریش قابل تحمل نبود. بار دیگر تصمیم گرفتند که با ابوطالب صحبت کنند.

بنابراین نزد او رفته و گفتند: ما از تو خواستیم که برادرزادهات را از این کار بازداری، اما تو چنین نکردنی. بدآن که دیگر نمی‌توانیم رفتار او را تحمل کنیم. دیگر نمی‌توانیم ساکت بنشینیم تا بتها می‌را تحقیر کند و به ما و پدرانمان نسبت گمراهی بدهد، اگر این سخنان او برای به دست آوردن ثروت و مقام است، هرچه بخواهد در اختیارش می‌گذاریم و برای آخرین بار می‌گوییم که اگر برادرزادهات را از این کار باز نداری، با او و تو به ستیز^{*} و مبارزه

خواهیم پرداخت.

این تهدید^{*} آشکار، ابوطالب را ناراحت کرد و ترسید که خود و تمام بستگانش در خطر بیفتد. از این رو کسی را نزد رسول اکرم فرستاد و موضوع را با او در میان گذاشت و گفت: کار به جای سختی کشیده است. سکوت کن که جان من و تو در خطر است.

پیامبر احساس کرد که تهدید قریش در ابوطالب تأثیر کرده است. بنابراین نزد عمومیش رفت و در جواب او سخنی گفت که ابوطالب تمام سخنان قریش را از یاد برد. پیامبر به ابوطالب چنین فرمود:

«عمو جان، اگر خورشید را در دست راست من و ماه را در دست چپ من بگذارند تا دست از دعوت الهی و مسئولیت خود بردارم، هر گز دست برخواهم داشت، تا خداوند دین خود را ظاهر^{*} سازد و یا آنکه جان خود را بر سر این کار از دست بدهم.»

وقتی پیامبر بزرگ این سخنان را گفت، اشک از چشم‌انش سرازیر گشت و از پیش ابوطالب دور شد. هنوز چند قدمی دور نشده بود که ابوطالب او را صدا کرد و گفت: «حالا که در تصمیم خود استوار هستی^{*}، هر طور که تشخیص می‌دهی، عمل کن. به خدا قسم تا آخرین نفس از تو دفاع خواهم کرد.»

کلمه‌ها و ترکیبیهای تازه:

از این رو = به این سبب، بنابراین
استوار هستی = پا بر جا هستی
بالا گرفت = پیشرفت کرد
به تنگ آمده بودند = بیچاره و درمانده شده بودند، خسته شده بودند
بی‌باکانه = بدون ترس، دلیرانه
تحقیر می‌کرد = کوچک و خوار می‌شمرد
تهدید = ترساندن
ستیز = جنگ
ظاهر = آشکار
فرا می‌خواند = دعوت می‌کرد
قریش = قبیلهٔ معروف عرب
موقتاً ≈ به‌طور موقّت
یگانه‌پرستی = پرسش خدایی که شریک و همتایی ندارد

پرسش:

- ۱ - پیامبر با صبر و شکیبایی مردم را به چه چیز فرا می‌خواند؟
- ۲ - چرا بزرگان قریش از رفتار پیامبر به تنگ آمده بودند؟

- ۳ - آنها به ابوطالب چه گفتند؟
- ۴ - ابوطالب که بود؟ آیا دعوت پیامبر را پذیرفته بود؟ از کدام قسمت داستان چنین نتیجه‌ای می‌گیرید؟
- ۵ - بزرگان قریش بار دوم به ابوطالب چه گفتند؟
- ۶ - برای اینکه پیامبر دست از دعوت خود بردارد به او چه وعده‌ای دادند؟
- ۷ - ابوطالب چه پیامی برای برادرزاده‌اش فرستاد؟
- ۸ - پیامبر در جواب عمویش چه گفت؟
- ۹ - ابوطالب بعد از شنیدن سخن پیامبر چه تصمیمی گرفت؟
- ۱۰ - از صبر و پایداری پیامبر چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟

به این نکته توجه کنید:

اگر بگویید «ما ایران را دوست می‌داریم» از آن، معنی کاملی می‌فهمیم، وقتی بگویید «آمدم» با اینکه یک کلمه است، باز هم از آن معنی کاملی می‌فهمیم. «ما ایران را دوست می‌داریم» و «آمدم» هر کدام به تنها یک **جمله** هستند. ولی اگر بگویید «ما ایران را» یا اگر بگویید «علی کتاب» از آنها معنی کاملی نمی‌فهمیم و **جمله** نیستند.

جمله یک یا چند کلمه است که معنی کاملی را برساند.

- این جمله‌ها را کامل کنید و از روی آنها یک بار بنویسید:

۱ - حضرت محمد (ص)، از جانب خدا به پیامبری

۲ - حضرت محمد (ص)، با صبر و تکبیل مردم را به

۳ - بزرگان قریش از قدر پیامبر

۴ - بنابراین با ابوطالب عمومی پیامبر

۵ - محمد بهرچخواه در اختیارش

۶ - اگر برادر زاده‌ات را از این کار باز مداری، با او و تو به سیزده مبارزه

۷ - این تمدید آنکار، ابوطالب را خلی

۸ - اگر خورشید را در دست راست من گذازند، دست از دعوت ای

۹ - وقتی پیامبر این سخنان را گفت اشک از چمانش

۱۰ - بد خد اقسام تا آخرین نفس از تو

- با هر یک از این کلمه‌ها و ترکیبها یک جمله بسازید:

بی‌باک ، سرخختی ، مقاومت ، ظاهر ، پیروز ، بالاگرفت ،

ابوظالب ، بت پرستی ، رسول اکرم ،

— از این نوشه‌ها کدام جمله است و کدام جمله نیست.

۱ — پروین در کنار پنجه نشسته بود.

۲ — درختان و شاخه‌های درهم رفته آنها

۳ — گنجشکان در لابه‌لای درختان جیک‌جیک می‌کردند.

۴ — آموزگار پروین را تحسین کرد.

۵ — رسول اکرم از هیچ مانعی ترسی به دل راه نمی‌داد.

۶ — ما از تو خواستیم که مانع کار برادرزادهات شوی.

۷ — اگر برادرزادهات را از این کار

۸ — سکوت کن که جان من و تو در خطر است.

۹ — هر طور که تشخیص می‌دهی عمل کن.

مقررات راهنمایی برای حمله‌گیری از خط و بی نظمی است.

مقررات راهنمایی برای حمله‌گیری از خط و بی نظمی است.

مقررات راهنمایی برای حمله‌گیری از خط و بی نظمی است.

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

حضرت محمد بن باصره شیعیانی مردم را بگانز پرستی فراخواند

پسر فداکار

پترس پسری کوچک و شجاع از مردم هلند بود. در کشور هلند سرزمینهایی هست که از سطح دریا پست‌تر است. برای اینکه آب دریا این زمینها را فرا نگیرد در کنار دریا سدهایی^{*} دراز و پهن ساخته‌اند. پدر پترس نگهبان یکی از این سدها بود. او هر روز صبح از خانه خارج می‌شد و به سرکشی^{*} سد می‌رفت.

روزی پترس از مادرش پرسید: چرا پدرم هر روز باید به سرکشی سد برود. مادر گفت: اگر نرود، ممکن است قطره‌ای آب از سوراخی بچکد. در این صورت چیزی نخواهد گذشت که آندک‌اندک خیلی می‌شود و قطره‌قطره سیلی می‌گردد. سوراخ کم‌کم بزرگ می‌شود و آب همه جا را می‌گیرد. بعد از آن معلوم است که بر سر من و تو و همسایگان و اهل شهر چه خواهد آمد. پترس پرسید اگر رخنه‌ای در سد پیدا شود و پدرم نباشد چه کسی می‌تواند آن را بیندد، مادر به شوخی گفت: «پسر کی با انگشت خود.»

در یکی از روزهای نخستین بهار، مادر پترس او را برای کاری به خانه یکی از دوستان که در ده نزدیک بود، فرستاد. روز بسیار خوشی بود. یخها تازه آب شده بود و لاله‌ها از زمین سربر آورده بودند. لک لکها که از سرمای زمستان به سرزمینهای گرم کوچ کرده بودند، دسته دسته در آسمان نمودار می‌شدند. پترس در کنار سد راه می‌رفت و گاهی ابرهای سفید را که در آسمان حرکت می‌کردند تماشا می‌کرد و گاهی چشم به درختان می‌دوخت که اندکی سبز شده بودند و از آمدن فصل بهار خبر می‌دادند.

آفتاب نزدیک به غروب بود که پترس از ده بر می‌گشت، هوا هر لحظه تاریکتر می‌شد. پترس جز آواز پرنده‌گان و غوکان^{*} و صدای پای خویش چیزی نمی‌شنید. ناگاه صدای چکیدن قطره‌های آب به گوشش رسید. به سد که نزدیک شد، دید سوراخی در سد پیدا شده است و آب قطره قطره از آن می‌چکد. بی‌درنگ^{*} به یاد گفتۀ مادر افتاد که اندک خیلی می‌شود و قطره قطره سیلی می‌گردد و آب همه جا را می‌گیرد. نگاهی به دور و بر خود کرد، کسی را ندید. انگشت خود را در سوراخ فرو برد. دیگر آب نچکد، اما انگشتش سرد شد. با خود گفت دیری نخواهد گذشت^{*} که عابری از اینجا گذر خواهد کرد^{*}. به او می‌گوییم که به پدرم خبر دهد. مدتی گذشت کسی از آنجا عبور نکرد. مه همه جا را فرا گرفت. پرنده‌گان به خواب رفتند. غوکان نیز دیگر آواز نمی‌خوانند. دست پترس کم کم بی‌حس شد. اما پترس جرأت نداشت که انگشت خود را از رخنه بیرون آورد. زیرا در این صورت، اندک اندک خیلی و قطره قطره سیلی می‌شدو آب همه جارا فرامی‌گرفت. دستش رکِرخ^{*} شد. فریاد کرد: پدرجان، پدرجان زود بیا، اما جوابی نشینید. با خود گفت: تا جان در بدن دارم دست بر نمی‌دارم. شوخی نیست، مادر و پدرم و همه اهل شهر نابود می‌شوند. چه عیب دارد که من فدای پدر و مادر و همسه‌ریان خود شوم. سرش گیج می‌خورد. شب، تاریک ناریک بود. جز آواز بومی^{*} که در دور دست ناله می‌کرد صدایی به گوشش نمی‌رسید. ساعتها گذشت. شب، رفت و رفته به پایان رسید. روشنایی در آسمان آشکار شد. مه از میان رفت و آفتاب کم کم برآمد. هنوز انگشت پترس در سوراخ سد به جای بود. پدر و مادر پترس چندان نگران نبودند، چه^{*} گمان می‌کردند پسرشان شب را

در دهکده مانده است. صبح زود، مثل همیشه، پدر پترس به سرکشی سد رفت. هنوز راهی نرفته بود که از دور چشمش به طفلى افتاد که بر سد تکه زده بود. بر سر عتش افزود و نزدیکتر آمد. پترس را دید که رنگش پریده است و انگشت در سوراخ سد فرو برده است.

— عجب! پترس، اینجا چه کار می‌کنی؟ عجله کن که مدرسه‌ات دیر می‌شود.

— پدر جان جلو آب را گرفته‌ام. مادرم بارها گفته است: اندک‌اندک خیلی می‌شود و قطره قطره سیلی می‌گردد و آب همه‌جا را می‌گیرد. هنوز حرفش تمام نشده بود که از خستگی چشم برهم نهاد* و برزمین افتاد.

پدر رخنه را مُوقتاً بست. پسر را بر دوش گرفت و به خانه برد. مادر دست و پای پترس را مالید و خوراک گرم به او خورانید و در رختخواب خوابانید. پدر همسایگان را خبر کرد تا رخنه را به یاری هم بینندند. همسایگان که سرگذشت پترس را شنیدند، گفتند: آفرین بر این پسر شجاع و فداکار. مَرْحَباً* به این شجاعت و دلیری. خوشا به حال پدران و مادرانی که چنین فرزندانی دارند.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

برهم نهاد = روی هم گذاشت

بوم = جغد، بوف

بی‌درنگ = بدون معطلی

چه = زیرا

دیری نخواهد گذشت = طولی نخواهد کشید

رخنه = سوراخ، شکاف

سد = دیوار محکم و ضخیم که برای گرفتن جلو آب می‌سازند

سرکشی = رسیدگی

غوك = قورباغه

کریخ = سست، بی‌حس

گذر خواهد کرد = خواهد گذشت

مرحبا = آفرین

هلند = نام کشوری است.

پرسش:

۱ - پترس از مردم کجا بود؟

۲ - در جایی که پترس زندگی می‌کرد چه نوع سرزمهنهای وجود داشت؟

۳ - برای اینکه در کشور هلند آب زمینهای پست‌تر از دریا را فرا نگیرد چه کرده‌اند؟

۴ - پدر پترس چه کاره بود؟

۵ - چرا پدر پترس هر روز به سرکشی سد می‌رفت؟

- ۶ - اگر آب سد را می‌شکست، چه بر سر مردم می‌آمد؟
- ۷ - مادر پرس، به شوخی به او چه گفت؟
- ۸ - پرس در راه چه چیزها را تماشا می‌کرد؟
- ۹ - پرس هنگام برگشتن از ده در راه چه می‌شنید؟
- ۱۰ - پرس برای اینکه سوراخ سد را بینند چه کرد؟
- ۱۱ - چرا پرس جرأت نداشت انگشت خود را از سوراخ بیرون آورد؟
- ۱۲ - چرا پدر و مادر پرس از برنگشتن او به خانه نگران نبودند؟
- ۱۳ - چرا پدر پرس به طور موقت رخنه را بست؟
- ۱۴ - پرس چه فدایکاری کرده بود؟
- ۱۵ - به نظر شما اگر پرس این فدایکاری را نمی‌کرد، چه می‌شد؟

به این نکته توجه کنید:

سعید برای امانت گرفتن کتابی به پدر بزرگش مراجعه کرد. از او پرسید
چگونه صاحب چنین کتابخانه‌ای شده‌ای. پدر بزرگ باسخ داد من هر وقت فرصت پیدا
می‌کنم به کتابفروشی سرمی زنم و هر بار حداقل یک کتاب می‌خرم. آن را با دقت
می‌خوانم، سپس در قفسه کتابخانه، تمیز و پاکیزه نگاهداری می‌کنم. نشنیده‌ای که
می‌گویند:

اندک اندک خیلی شود و قطره قطره سیلی .

«اندک اندک خیلی شود و قطره قطره سیلی.» یک سخن معروف است.
این گونه سخنان معروف را «**مثل**» می‌گویند. در زبان فارسی مثلهای بسیاری هست.

اگر این مثلا را یاد بگیریم و در گفته یا نوشتة خود آنها را به کار ببریم گفته و نوشتة ما شیرین تر و دلچسب تر خواهد شد.

تعریف:

- درس را به دقّت بخوانید و جواب این سؤالها را بنویسید:
 - ۱ - روزی که پترس به ده نزدیک رفت چگونه روزی بود؟
 - ۲ - شبی که پترس با انگشت خود رخنه را گرفته بود چگونه شبی بود؟
 - ۳ - مادر پترس بارها به او چه گفته بود؟
 - ۴ - وقتی که پدر پترس او را به خانه برداشت، مادر پترس چه کرد؟
 - ۵ - وقتی که همسایگان سرگذشت پترس را شنیدند چه گفتند؟
- این عبارتها را به دقّت بخوانید و تعیین کنید کدام یک از آنها مثل است. مثلا را در دفترتان بنویسید و آنها را حفظ کنید:
قطره قطره جمع گردد و انگهی دریا شود.

آفتاب نزدیک به غروب بود که پترس از ده برمی گشت.
عاقبت جوینده یابنده بود.

من امروز زودتر از روزهای پیش به مدرسه رفتم.

خفته را خفته کی کند بیدار

هر که بامش بیش بر فرش بیشتر.

- داستانی بنویسید و در آن نشان دهید که چگونه فداکاری یک نفر باعث نجات عده‌ای شده است.

برگ نوآرد درخت نارون سبزگرد داشت اخراجان که

برگ نوآرد درخت نارون سبزگرد داشت اخراجان که

برگ نوآرد درخت نارون سبزگرد داشت اخراجان که

جہاد بہ تلاش و کوششی لفظہ می شود کہ در راه حُدایت انجام کیرد.

جہاد بہ تلاش و کوششی لفظہ می شود کہ در راه حُدایت انجام کیرد.

جہاد بہ تلاش و کوششی لفظہ می شود کہ در راه حُدایت انجام کیرد.

نوجوان بسیجی

از قم آمده بود، از شهر خون و قیام، می‌دانست دشمن به سر زمین او حمله کرده است تا به انقلاب اسلامی ضربه وارد کند. دشمن شهرهای کشور او را گلوله‌باران می‌کرد و برادران و خواهران بیگناه او را می‌کشت، حالا او می‌خواست از انقلاب دفاع کند و با دشمن رو در رو بجنگد و دشمن را از خاک می‌بین بیرون راند. حال عجیبی داشت، او پیش از این نیز به جبهه آمده بود و در چند جای دیگر و در همین خرمشهر که آن روزها مردم آن را «خونین شهر» می‌گفتند، جنگیده و زخمی شده بود.

سن و سال او از کوچکی اندامش پیدا بود. اگر خون و دود و غبار را از چهره می‌شست، سیزده ساله نشان می‌داد.

یاد روزهای اوی که می‌خواست به جبهه بیاید افتاد. چطور به اینجا آمده بود؟ چطور فرماندهان را قانع کرده بود^{*} که با حضور او در جبهه موافقت کنند؟ چطور توانسته بود با زیرکی^{*} و شجاعت نظر همه را به خود جلب کند؟

این خاطره‌ها، در آن لحظات، به سرعت از ذهنش می‌گذشت. فرصتی برای فکر کردن نداشت. باید کاری می‌کرد. باید به دشمن نشان می‌داد که مسلمان از توب و تانک و مسلسل نمی‌ترسد.

جسمی را به سختی در پنجه می‌فرشد و سینه‌خیز به سوی تانکهای دشمن پیش می‌رفت گاهی نیز بی اختیار دستش را به طرف کمرش می‌برد. چند نارنجک به کمر بندش بسته بود. هیچ کس نمی‌دانست در دل او چه می‌گذرد.*

از دور و نزدیک صدای خمپاره‌ها و مسلسلها، گوش را آزار می‌داد. ولی او به این صداها توجهی نداشت، چشم به یکی از تانکهای دشمن دوخته بود و فاصله‌اش با آن، لحظه به لحظه کمتر می‌شد، تانک به او رسید. در یک چشم بهم زدن، صدای هولناکی^{*} برخاست. تانک دشمن تکان سختی خورد. و شعله‌های آتش، از درون و بیرونیش زبانه کشید. اکنون دیگر، حسین فهمیده به آرزویش رسیده بود.

* * *

حسین فهمیده، نوجوانی کوچک بود که حمامه^{*} ای بزرگ آفرید. مردم ایران یاد این نوجوان دلاور و فداکار را هرگز فراموش نمی‌کنند. امام خمینی، رهبر انقلاب اسلامی دربارهٔ او فرمود: «رهبر ما، آن طفل سیزده ساله‌ای است که نارنجک به خود می‌بندد و زیر تانک می‌رود.» امروزه، بچه‌های مدرسه، در جمهوری اسلامی نام حسین فهمیده این نوجوان بسیجی را با افتخار بر زبان می‌آورند. در تهران یک باشگاه ورزشی بزرگ را، ورزشخانه حسین فهمیده نامیده‌اند. پهلوانان وقتی در آنجا ورزش می‌کنند به یاد او می‌افتند و با خود می‌گویند به راستی که اسلام چه فرزندان قهرمانی دارد.

كلمه‌ها و ترکیبهای تازه:

حمامه = دلیری، دلاوری

در دل او چه می‌گذرد = چه فکر می‌کند
زیرکی = باهوشی، دانایی
قانع کرده بود = راضی کرده بود
هولناک = وحشتناک، ترسناک

پرسش:

- ۱ - چرا شهر قم را شهر خون و قیام می‌گویند؟
- ۲ - حسین فهمیده می‌خواست از چه چیزهایی دفاع کند؟
- ۳ - چرا حسین فهمیده برای رفتن به جبهه می‌باشد نظر فرماندهان را جلب کند؟
- ۴ - امام خمینی دربارهٔ او چه فرمود؟
- ۵ - به نظر شما چرا تانک دشمن تکان سختی خورد و آتش گرفت؟
- ۶ - چرا دانشآموزان مدارس جمهوری اسلامی ایران به حسین فهمیده افتخار می‌کنند؟

تعزیز:

- سرگذشت یکی از شهدایی که می‌شناسید یا داستان زندگی او را شنیده یا خوانده‌اید، در چند سطر بنویسید.

دوکلاج

در کنار خطوط سیم پایم.
خارج ازده، دوکلاج، رویدند
آن و راچون دودوست، می نه
سالیان دراز، رکندران

* * *

روری از روزهای پایینه
زیر گبار و تازیانه باد
یکی از کاجها به خود لرزید
نم شد و روی دیگری هفت

* * *

کفت ای آشنا بخش مراد
خوب در حال من تماش کن
چند روری مراد، شغل کن
ریشه هایم زحک بیرون است

* * *

کلخ همای یکفت باشدی
مردم آزار، از تو بینه ارم

دور شو، دست از سرمه بردا
من کجا طاقت تورا دارم؟

* * *

بینوار اسکانی داد
یار بی حسم و بی محبت او
بزرین نقش بست قامت او
سیما پاره کشت و کلخ آها

* * *

مرکز ارتباط، دیدان روز
اتصال پیام، مکن فیت
کشت عازم، گروه پی جی
تا بیند که عیب کار از پیت

* * *

سیمانان پس از مرمت سیم
راه تکرار بر خش بتند
یعنی آن کاج سنگدل اینه
باتسبه هنکه هنکه، بکشند
محمد جواد مجتبی.

بی‌رحم = نامه‌ربان

تازیانه = شلاق

تأمل = فکر کردن، درنگ کردن

سیمبان = کسی که سیمه‌ای تلگراف یا تلفن را تعمیر می‌کند

سیم‌پیام = منظور شاعر سیم تلگراف است.

عازم = کسی که قصد انجام کاری دارد.

عیب = بدی، نقص

مرکز ارتباط = اداره مرکزی تلگراف. (تلگرافخانه)

مرمت = تعمیر (مرمت کردن = تعمیر کردن، درست کردن)

پرسش:

۱ - درختهای کاج در کجا روییده بودند؟

۲ - مردم درباره آن دو درخت چه فکر می‌کردند؟

۳ - به چه علت یکی از کاجها روی کاج دیگر افتاد؟

۴ - کاجی که افتاده بود از کاج دیگر چه تقاضایی کرد؟

۵ - کاج همسایه به کاجی که افتاده بود چه جوابی داد؟

۶ - چرا در آن روز ارتباط تلگراف قطع شده بود؟

۷ - سیمبانان برای اینکه دیگر چنین اتفاقی نیافتد چه کردند؟

۱ - از روی هریک از کلمه‌های زیر دوبار بنویسید.

گرگذران ، تازیانه ، ثائق ، تحلل ، ارتباط ، عازم ،
بی‌رحم ، بی‌محبت ، سیمانان ، سنگدل ، بشکستند .

۲ - این داستان را به تتر بنویسید.

۳ - این شعر را حفظ کنید.

دخت ازگل اینهاترین آفسریده های خدای بزرگ است.

دخت ازگل اینهاترین آفسریده های خدای بزرگ است.

دخت ازگل اینهاترین آفسریده های خدای بزرگ است.

برای عوراز خسی بان از محل خط کشی شده بگذرد.

برای عوراز خسی بان از محل خط کشی شده بگذرد.

برای عوراز خسی بان از محل خط کشی شده بگذرد.

برای عوراز خسی بان از محل خط کشی شده بگذرد.

برای عوراز خسی بان از محل خط کشی شده بگذرد.

خود را بیازمایید (۱)

- الف) جواب این سوالها را بنویسید.
- ۱ - کارها را بهنام که آغاز می کنیم؟ چرا؟
 - ۲ - چه کسی می تواند انسای خوبی بنویسد؟
 - ۳ - چرا بزرگان قریش از دعوت پیامبر ناراحت بودند؟
 - ۴ - امید پیامبر به که بود که با سرسختی و پایداری پیش می رفت؟
 - ۵ - به چه کسی فداکار می گویند؟
 - ۶ - چرا حسین فهمیده گاهی بی اختیار دستش را به طرف کمرش می برد؟
- ب) با هر یک از این کلمه ها یک جمله بسازید:
- مونس ، رُمَيْلِي ، گنجگاوی ، پایداری ، سیزیر ، ضربه ، رخنه ، هونک ،
- ج) یک کلمه هم معنی با هر یک از این کلمه ها پیدا کنید و بنویسید:
- قصه ، رُمَيْلِي ، هدم ، روح ، رخنه ، روشن ، ظاهر ، زیاد ، تارکی .
- د) هر چند تا از این کلمه ها باهم، هم خانواده هستند. هر دسته از کلمه های هم خانواده را جداگانه بنویسید:
- ظلمت ، مناظر ، انس ، صبر ، نور ، مونس ، نظر ، ظیلانی ،
- صبور ، منظور ، نورانی ، انس .

ه) این کلمه ها و عبارتها را:

تمثیر کوچ - حاسه ای بی خودار - پست تر - مناظر

در جمله‌های زیر در جای خالی مناسب خود بگذارید، سپس از روی آنها یک بار بنویسید:

- ۱ — حسین فهمیده، نوجوانی کوچک بود که ... بزرگ آفرید.
- ۲ — در کشور هلند سرزمینهایی هست که از سطح دریا ... است.
- ۳ — پیامبر احساس کرد که تهدید قریش در ابوطالب ... کرده است.
- ۴ — پروین سعی می‌کرد چیزی از ... باعث از نظرش دور نماند.
- ۵ — لک لکها که از سرمای زمستان به سرزمینهای گرم ... کرده بودند، دسته دسته در آسمان ... می‌شدند.

کوچ پرستوها

در اوایل بهار که هوا لطافت^{*} خود را باز می‌بادد، درختان و بوته‌ها جامه سبز می‌پوشند و درخت بادام شکوفه بر سر می‌آورد، پرستوها، این پرنده‌گان مهربان و دوست‌داشتنی، از سفر دور و دراز خود باز می‌گردند.
نخستین کار این مسافران از راه رسیده این است که لانه‌های سال گذشته خود را بیابند، آنها را اگر آسیب دیده باشد، مرمت کنند^{*} و اگر خراب

شده باشد، از نو بسازند. پرستوهای جوان هم که سال گذشته در لانه پدر و مادرشان به سر برده‌اند، اکنون باید بکوشند تا لانه‌ای برای خود بسازند. پرستوهای جوان، ساختن و پرداختن^{*} لانه را خود به عهده می‌گیرند و بی‌آنکه از مادر و پدر خود چیزی یاموزند، مانند آنها برای خود لانه می‌سازند.

وقتی که کار ساختن و پرداختن لانه به پایان رسید، پرستوهای ماده تخم می‌گذارند. هر پرستوی ماده چهار تا شش تخم سفیدرنگ می‌گذارد و مدت دوازده روز روی آنها می‌خوابد. در این مدت پرستوی نر برای جفت^{*} خود غذا فراهم می‌کند. وقتی که جوجه‌ها از تخم بیرون آمدند، پدر و مادر مدت سه هفته آنها را با حشراتی که شکار می‌کنند، پرورش می‌دهند. پس از آن جوجه‌ها به دنبال پدر و مادر پرواز می‌کنند و راه و رسم شکار کردن را از آنها می‌آموزنند.

مهر مادری پرستوها در میان جانوران دیگر همتا^{*} ندارد. پرستوهایی دیده شده‌اند که وقتی لانه‌شان در آتش می‌سوخته، بی‌بروا خود را به آتش زده‌اند تا جوجه‌های خود را نجات بدهند.

این عشق زیبای مادری را چه کسی در دل کوچک پرستوها نهاده است؟ پرستوها بهار و تابستان را به آسودگی به سر می‌برند. فقط در آغاز پاییز است که دشواریهایی برای آنها پیش می‌آید. زیرا در آن وقت حشرات کمیاب می‌شود و هوا رو به سردی می‌رود. ناچار پرستوها باید لانه خود را ترک بگویند^{*} و به جاهای معتدلتری^{*} کوچ کنند. وقتی که زمان کوچ آنها فرامی‌رسد، دسته دسته روی بامها یا سیمهای تلفن و تلگراف جمع می‌شوند و چنین می‌نمایند^{*} که به راستی به گفتگوی مهمی مشغول‌ند. عده‌ آنها و جنب و جوش آنها

رفته رفته زیادتر می‌شود تا اینکه یک روز صبح از خواب برمی‌خیزیم، از پرستوها اثری نمی‌بینیم. معلوم می‌شود که پرستوها کوچ کرده‌اند. در این سفر دراز خطرهای بسیاری وجود دارد. یکی از این خطرها تغییرات هواست. خطر دیگر، پرندگان شکاری مانند عقاب و شاهین* و قرقی است. این پرندگان هنگام پرواز، ناگهان خود را در میان پرستوها می‌اندازند و با چنگالهای نیرومند خود آنها را می‌ربایند.

با همه این خطرها، بیشتر پرستوها سفر خود را به سلامت به پایان می‌رسانند. دیده شده است که بعضی از آنها سالها پی در پی کوچ کرده‌اند و پس از هر کوچ به لانه خود بازگشته‌اند.

دنیایی که ما در آن زندگی می‌کنیم شگفتیهای فراوانی دارد. یکی از این شگفتیها همین بازگشت پرستوهاست. این پرنده کوچک پس از سپری شدن زمانی دراز و پیومن راهی طولانی، بی‌آنکه اشتباه کند دوباره به همان لانه پیشین خود باز می‌گردد.

قدرت راهیابی و پیومن این راه طولانی را چه کسی به پرستوها داده است؟ با چه قدرتی این راه طولانی را بدون اشتباه می‌بینند و دوباره به لانه‌های قبلی خود باز می‌گردند؟ این همه شگفتی و زیبایی و دانایی را چه کسی جز خدا در پرستوهای کوچک نهاده است؟

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

پرداختن = مرتب کردن

ترک بگویند = ترک کنند

جای معتدل = جایی که هوای آن نه بسیار سرد و نه بسیار گرم باشد.

جفت = زن، شوهر، همسر

چنین می‌نماید = این طور به نظر می‌رسد

شاهین = پرنده‌ای که پرندگان کوچک را شکار می‌کند.

کمیاب = آنچه کمتر پیدا شود.

لطفت = خوبی، نرمی، خوشی

همتا = مانند

پرسش:

۱ - چه وقت پرستوها از سفر باز می‌گردند؟

۲ - نخستین کار پرستوهای از راه رسیده چیست؟

۳ - پرستوهای جوان که تازه از راه رسیده‌اند چه می‌کنند؟

۴ - پرستوی ماده چه وقت تخم می‌گذارد؟

۵ - پرستوی ماده چند روز روی تخمهای خوابد؟

۶ - وقتی که پرستوی ماده روی تخمهای خوابد، پرستوی نر چه
وظایفه‌ای دارد؟

- ۷ - چه چیز پرستوها در میان جانوران دیگر همتا ندارد؟
- ۸ - چرا در آغاز پاییز برای پرستوها دشواریهایی پیش می‌آید؟
- ۹ - پرستوها چه وقت لانه‌های خود را ترک می‌کنند؟
- ۱۰ - پرستوها در زمستان به کجا می‌روند؟
- ۱۱ - چه خطرهایی در راه پرستوها وجود دارد؟
- ۱۲ - درختان جامه سبز می‌پوشند یعنی چه؟
- ۱۳ - درخت بادام شکوفه بر سر می‌آورد یعنی چه؟
- ۱۴ - این همه شگفتی و زیبایی را چه کسی در نهاد پرستوها نهاده است؟

به این نکته توجه کنید:

این یک جمله است: «در اوایل بهار، پرستوها از سفر دور و دراز خود باز می‌گردند.» اینها نیز هر کدام، یک جمله است:

«پرستوها از سفر دور و دراز خود باز می‌گردند.»

«پرستوها از سفر باز می‌گردند.»

اما این جمله نیست:

«در اوایل بهار، پرستوها از سفر دور و دراز خود»

کلمه «باز می‌گردند» از همه کلمه‌های دیگر جمله مهمتر و جزء اصلی آن

است. زیرا جمله بدون آن معنی کاملی ندارد. جزء اصلی جمله را « فعل» می‌نامیم.

فعل جزء اصلی جمله است و انجام گرفتن کاری یا روی دادن
حالتی را نشان می‌دهد.

تمرین:

- از روی این کلمه‌ها سه بار بنویسید:
اطافت ، بعد ، سافر ، حشرات ، مرمت ، آیینه ، سقف ، عده ،
مسئل ، عقاب ، مشغول ، عوض ، متوجه ، خطر ، می‌گذارد .
- داستان زیر را به دقت بخوانید و فعلهایی را که در آن به کار
رفته است جدا کنید و بنویسید:

از سرداری پرسیدند: چگونه به سرداری رسیدی؟

جواب داد: روزی از دشمنان گردیده بودم به خرابای پناه بردم
در سر انجام کارم اندیشه می‌کردم . ناگاه چشم به موری افتاد که دانه‌ای
بزرگتر از خود به دستان گرفته بود و از دیوار بالامی رفت و چون به نیمه راه
می‌رسید ، دانه‌گذینی بزمی می‌آقاد . مور بار دیگر به دنبال دانه‌ای آمد
آن را از همان راه به بالامی کشید . شصت و هفت بار شمردم که دانه فرو

آقاد و مور از کوش باز نایستاد تا سر انجام به مقصود خود رسید و دانه
را به بالای دیوار رسانید. با خود گفتم من از مور کمتر نیستم. بدین جهت
تا به مقصود نرسیدم، دست از کوش بزنداشتم.

— در جمله‌ها و عبارتهای زیر به جای نقطه‌ها، کلمه‌های مناسب
بگذارید و از روی آنها یک بار بنویسید:

- ۱ - کفشم پاره شده بود، آن را ب... دادم تا ... کند.
- ۲ - وقتی که کار ساختن ... لام تمام شد، پرستوهای ... تخم می‌گذارند.
- ۳ - یک روز ... از خواب بر می‌خیزیم و از پرستوهای ... نمی‌شیم.
- ۴ - وقتی که هر ... شد پرستوهای بجا باشی ... کوچ می‌کند.

— با هر یک از این کلمه‌ها و ترکیب‌ها یک جمله بسازید:
تعیر، معتدل، آسیب، عمدہ، حایت، عوض، سقف
جُب و جوش، براستی.

— داستانی را که تاکنون درباره پرستو یا درباره یکی از پرندگان
کوچک شنیده‌اید یا خوانده‌اید بنویسید.

چىزىن گفت پىغىردا سىتىگى زگىوارە تاڭور داشش بىجى

ابورحیان سردنی کلی از بزرگترین یا ضمیدان و فلسفه‌ان ایرانی است.

ابورحیان سردنی کلی از بزرگترین یا ضمیدان و فلسفه‌ان ایرانی است.

ابورحیان سردنی کلی از بزرگترین یا ضمیدان و فلسفه‌ان ایرانی است.